

fornsgrænsen og ikke med den Styrke og i det Omfang, som Kommissionsbetænkningen antyder som ønskeligt, bygger paa det boniterede Areal.

Rosleff: Udtalelserne fra den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 7de Valgfreds (Ole Hansen) angaaende Baandlæggelsen af de Huse, som bleve udstiftede ved Udstiftningen, saa at de ikke kunne inddrages, og hans Betegnelse deraf som en Fremstridtsreform paa det her omhandlede Omraade give mig Anledning til her at gøre opmærksom paa, at disse Lodder i mangfoldige Tilfælde ligge meget uheldig for Beboelsen, idet de i alt Fald paa mange Steder ligge langt fra Husene, saa at der ikke kommer den Nytte ud af dem, som der vilde komme, hvis de laa ved Beboelsen. Hvis man nu vilde baandlægge disse Huse, mener jeg, at man vilde modarbejde et Fremstridt, idet mange saadanne Lodder burde kunne sammenlægges for at blive til et mindre Sted, hvorimod der burde udstykkes Jord andre Steder, som laa mere bekvemt. Jeg tror derfor, at det vilde være uheldigt, om den Tanke, som kom frem ved denne Lejlighed, blev ført videre frem og bragt til Virkeliggørelse. Jeg tror, at det vilde gøre mere Skade end Gavn. Det var blot dette, jeg vilde gøre opmærksom paa.

F. Bojsen: Maatte jeg kun gøre en Bemærkning til den højtærede Minister. Naar jeg har taget Ordet for mulig at faa en alternativ Grænse for Udstykningen af Bøndergaardene i Stedet for at blive staaende ved Bestemmelsen i Forordningen af 1819 om de 20 Tdr. Land, og har sat Grænsen nede ved de 2 Tdr. Hartkorn, var det ikke min Mening, at der derigennem skulde være givet et Spillerum for betalte Bevillinger. Jeg mente netop, at man skulde komme bort fra at lade Bevillinger af den Art være Genstand for Betaling, da det er demoraliserende paa mange Maader, men at der inden for et Spillerum burde være Udgang til Indrømmelse fra Administrationens Side, som da skulde betales af vedkommende Andrager ved Udlæg af Pligthuse. Vi vide jo alle, hvor ofte det forekommer, at Gaarde med en Størrelse af ca. 4 Tdr. Hartkorn blive udstykkede og bragte ned til Minimumsgrænsen for Hovedparceller, nemlig 2 Tdr. Hartkorn. Alle disse mangfoldige Udstykninger vilde kunne medføre Udlæg af Pligthuse; vi vilde derved kunne skabe en stor Mængde saadanne Huse, og jeg synes, at det vilde være naturligere at knytte dem til

en jaadan Deling, end at lade vedkommende betale de 29 Kr. til Statskassen. Det vilde muligvis ogsaa kunne bidrage til at opretholde flere af de egentlige Bøndergaardene, som jeg vilde sætte Pris paa bleve opretholdte. Det andet Punkt er med Henhyn til Husmandslodderne, som udstykkes efter Matrikel-taksten, hvorom den højtærede Minister bemærkede, at det vilde være at gaa meget videre, dersom man gif fra 3 Tdr. Land geometrisk Maal op til 4 Tdr. Land eller 3 à 4 Tdr. Land af Middelfjord. Jeg kan ikke se, at Springet er saa overordentlig stort. Disse 3 Tdr. Land geometrisk Maal vil om trent gennemsnitlig være til 3 à 4 Tdr. Land Middelfjord. Springet vil være saa ringe, at jeg ikke kan tænke mig, at det skulde volde særlig store Uanskeligheder. Ganske vist vil der kunne blive Tilfælde, i hvilke 3 à 4 Tdr. Land Middelfjord vilde udgøre langt, langt mere end 3 Tdr. Land geometrisk Maal. Det vide vi jo alle, at gjaldt det en Udlægning paa Heden, vilde det blive et meget betydeligt Areal, som det vilde dreje sig om. I disse Tilfælde forekommer det mig ikke, at der egentlig vilde være stort at udsætte paa, at disse Udstykninger bleve gjorte saa lette og billige som muligt. Jeg skal fremdeles henstille, og jeg tror det vilde være ganske naturligt, at man her vælger den samme Grænse, som man paa andre Steder vil komme til at sætte for Huslodder, og lader den være Grænsen for Udstykning paa Grundlag af Matrikel-taksationen. Hvad Matrikelkontoret bag efter maatte ønske af Hjælp, antager jeg, at vi forholdsvis let ville blive enige om. — Endelig bemærkede den højtærede Minister angaaende en Del af det, jeg havde sagt om Landinspektøren, at det ramte mere Kommissionens end Ministerens Forslag, og deri har den højtærede Minister ganske Ret. Men der var en anden Side af Sagen, jeg samtidig fremdrog, og det var noget, som ogsaa Ministerens Forslag har, nemlig Forandringen i Sammensætningen af de nuværende Jordboniteringskommissioner. Der er ingen Tvivl om, at Jordboniteringskommissionerne i den nye Sammensætning efter Ministerens

Rettelser.

Sp. 1952, L. 4—5 f. o.: „Kommissioriet af 1849, dels det endelige Lovforslag af 1851“, læs: „den provisoriske Lov af 1848 og den endelige af 1850“.

— 1962, L. 14 f. o.: „Ald“, læs: „vist“.